

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 622/04
21.06.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Синдикалне организације "АА", против решења Владе Републике Србије, са седиштем у Београду, Улица Немањина број 9, 05 број: 005-8620/2003-001 од 09. 01. 2004. године, уз учешће заинтересованог лица Синдиката "ББ" из Београда, у предмету суспендовања органа управљања предузећа, у нејавној седници већа одржаној дана 21. 06. 2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем Владе Републике Србије, суспендовани су органи предузећа у "ВВ", за вршиоца дужности директора именован је ГГ, дипломирани грађевински инжењер, и образован је Одбор који ће обављати функцију органа управљања у који је именован ДД, дипломирани грађевински инжењер, "ЂЂ", за председника Одбора, а за чланове су именовани ЕЕ и ЖЖ, с тим што ће послове суспендованих органа именовани органи обављати привремено, док се не обезбеде услови за несметан рад, а преузимају дужност 15. 01. 2004. године.

У поднетој тужби против наведеног решења Владе Републике Србије Самостална синдикална организација "ВВ" оспорава решење због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, указујући да у предузећу нису били суспендовани органи управљања и руковођења и да је Влада Републике Србије оспорено решење донела на бази дезинформација бивших радника који нису имали мандат да траже увођење привремених мера. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, предложио је да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Врховни суд Србије је нашао да тужбу треба одбацити.

Наиме, тужбу у управном спору против наведеног решења Владе Републике Србије поднела је Синдикална организација "АА". По одредби члана 2. став 2. и чл. 12. и 13. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), синдикална организација може бити тужилац у управном спору увек када се управним актом решава о њеном праву, обавези или непосредном интересу заснованом на закону, као и када сматра да је управним актом повређено право или правни интерес члана те организације. Такво право признато је синдикалној организацији с обзиром на њен положај у друштву и задатке које има и у које у првом реду спада заштита права и унапређење професионалних и економских интереса њених чланова.

Према правном ставу Врховног суда Србије утврђеном на седници Управног одељења Врховног суда Србије одржаној 19.06.2006. године, оспореним решењем не може бити повређено ни право, нити правни интерес члана синдикалне организације, јер тим решењем није одлучивано о праву или обавези синдикалне организације, због чега се оспореним решењем не вређају било каква права запослених у "ББ" гарантована чланом 9. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 70/01 и 73/01), а мере суспендовања директора и других органа у предузећу које је Влада Републике Србије овлашћена да преузима у складу са одредбама члана 3. и 3а) Уредбе о обавезној производњи одређених производа и пружању услуга и о условима давања на привремено коришћење средстава предузећа ("Службени гласник РС" бр. 64/93...33/95), установљавају се ради обезбеђивања несметане производње и спречавања поремећаја на тржишту, па самим тим не могу бити супротни интересима запослених.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да тужилац није активно легитимисан у овом управном спору, па је на основу члана 28. став 1. тачка 3. Закона о управним споровима донео одлуку као у диспозитиву.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 21. 06. 2006. године, У. 622/04

Председник већа-судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Миланка Алкалај, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ